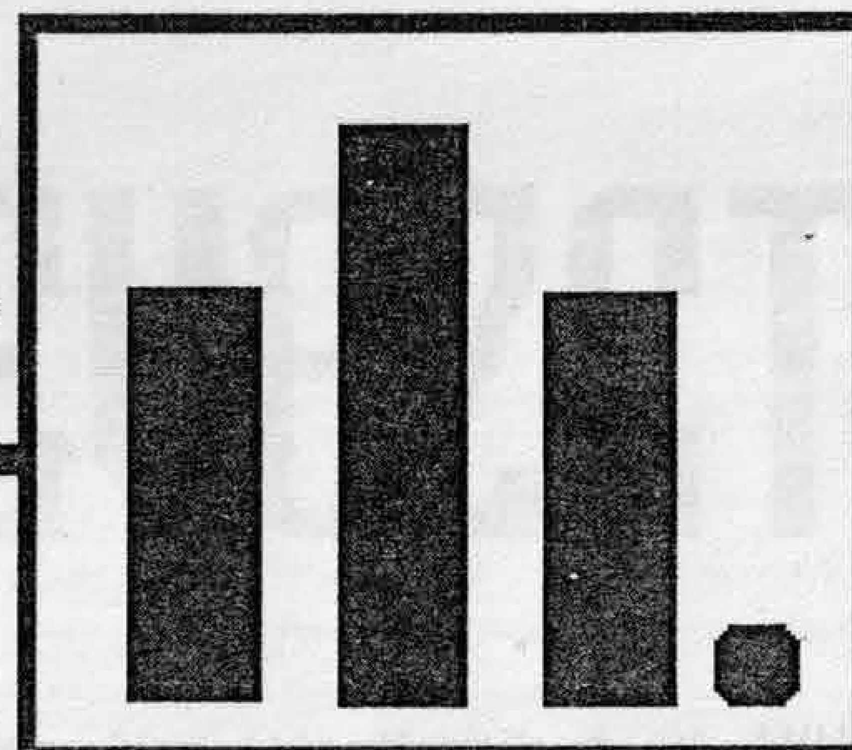
150

DIAMANDA GALAS

give me sodomy or give me death

IPARI-INDUSZTRIÁLIS FANZINE

No°2
1998.

VILÁGNÉZET

BEVEZETŐ

Megújult formában újra jelentkezik a III. Világnézet ipari - indusztriális fanzine.
Ebben a számban már találhatók általunk készített interjúk (ld. 'zine riport); megpróbáljuk feltérképezni a kortárs magyar indusztriális szinteret. Várjuk olyan zenekarok jelentkezését (kazetta, kép és szöveg formájában), akik úgy érzik, beleférnek a III. Világnézet által felvállalt irányvonalba.
Más: sokan utánvéttel rendelték meg az első számot. Mi azt javasoljuk, hogy az újság árát inkább küldjétek el előre, ugyanis az utánvétel postai díja a fanzine árának a többszöröse.

Készítette: Elek Ferenc, Kondor Tamás

Contact:

A 'zine megvásárolható a Gondolkodó Autonóm Antikváriumban (Budapest, VI. Ó utca 40)

Külön köszönet Szoboszlai Icának

Borító: élelmiszer sugármentesítése

RAMMSTEIN

Egyik német zenekar sem olyan vitatott napjainkban, mint a Rammstein. A keletberliniek 'Herzeleid' (Szívfájdalom) című debütáló albumukkal másfél évvel a kiadás után ötödjére vezették a német eladási listákat. Az 'Angel', a 'Du Hast' és az augusztusban megjelent 'Sehnsucht' album a hitlisták élére törtek. Még David Lynch amerikai rendező (többek között a 'Twin Peaks' tévésorozat, a 'Veszett a világ', 'Az elefántember', c. filmek fűződnek a nevéhez) is használt fel részleteket a 'Heirate Mich' és a 'Rammstein' című dalokból új művéhez, a 'Lost Highway'-hez (magyarul 'Útvesztőben' címmel vetítik), ahol olyan előadókkal szerepel a Rammstein, mint David Bowie, a NIN, Lou Reed és a Marilyn Manson. A kultuszfilmessel egyszerűen jött létre a kapcsolat, miután meghallgatta a 'Herzeleid'-et, amit a Rammstein azzal a reménnyel küldött el neki, hogy így rábeszélhetik: csinálja meg az első videoklipjüket. A nagyon elfoglalt filmes az akkoriban teljesen ismeretlen együttesnek természetesen nem válaszolt, de egy nap a lemezkiadójuktól, a Motor Musiktól azt kérdezték, hogy felhasználhatják-e a Rammstein dalait egy filmhez. Richard gitáros-szövegíró egy bemutató alkalmával ezt nyilatkozta:

"Ezt a felkérést megtiszteltetésnek vesszük, pláne, hogy Mr. Lynch a dalaink szövegét nem tudta megérteni, hiszen nem beszél németül... A dalaink sivár, fenyegető atmoszférája láthatóan a szövegtől függetlenül is tud működni. Talán éppen a fenyegető atmoszféra, a kíméletlen szövegek, a tagok harcias fellépése, valamint a koncertek nem éppen ártatlan lefolyása miatt a Rammsteinnek nem előnyös a sajtója, és elterjedt rólunk, hogy fasisztoid gondolatokat terjesztünk. Már sokszor mondtam, de szívesen elismétlem még egyszer: semmilyen kapcsolatunk sincs a neonácikkal. Ezt elmondom minden újságírónak, akikkel beszélek, de ez a cikkekben egyáltalán nem jelenik meg, ami lassan idegesít. A koncerteken még nem vettem észre skinheadeket, és verekedést sem tapasztaltam. Kérdezem még egyszer, hogy vajon az újságíróknak világos-e, hogy ezzel a fasisztázással teszik a zenekart ismertté az ilyen körökben - rezignáltan megrándítja a vállát - , de nem tudunk semmit sem tenni ellene, úgy látszik, ez a hírnév ára. Vicces, hogy végre most sikeresek vagyunk, hiszen ezt éveken keresztül kívántuk; már az NDK idejében is zenéltünk, de le kell szögeznem, hogy az ismeretségnek is megvannak az árnyoldalai."

Félő, hogy a sikerrel még sokáig kell harcolniuk, hiszen második lemezük kiadását már többször is elhalasztották, de a rajongók már nagyon várják, és ennek megfelelően óriási sikerre számíthat akkor is, ha a debütáló albumuk és az új CD közötti különbség nem olyan nagy arányú, mint amekkorát néhányan vártak.

"Ezt teljesen másképp látom - inti le Richard - Természetesen a Rammstein még mindig Rammstein, és erre figyeltünk is, de semmi esetre sem akartuk a 'Herzeleid' folytatását elkészíteni, és ez sikerült is. Az új dalok összehasonlítva a bemutatkozó számokkal sokkal erotikusabbak, és kevésbé brutálisak. Az elmúlt másfél évben zeneileg és személyiségünkben is továbbfejlődtünk, és ez hallható is. Akkoriban új volt minden a számunkra: a zenekar, a stúdiótechnika - de azóta sok idő telt el. Azon a véleményen vagyok, hogy az új album klasszisokkal jobb. A 'Herzeleid'-en csak kevés szám emelkedik ki, de a 'Sehnsucht' összes dala egységesen jó. Az utóbbi időkben megerősített com-

putertechnikával és samplerekkel dolgoztam, de most már egyre többet nyúlok a gitárhoz komponálás közben. Élőben és a stúdióban a lehető legkevesebb computert használtuk, hogy a dalaink spontánok és melegek legyenek. A számítógépen született dalok extrém pontossága a fület relatíve gyorsan elfárasztja, talán azért, mert az emberek még nem szoktak hozzá.
Szép lenne egyszer teljesen mást csinálni, pl. egy filmet, különben az örökös rutin: album, turné, album hosszú távon unalmas. De hamarosan újra koncertezünk Németországban, és aztán majd meglátjuk."
Így vagy úgy, a Rammstein történetének az utolsó fejezete még nincs megírva. Úgy néz ki, hogy a Rammstein nem olyan együttes, amelyik a szenzációs debütálás után eltűnne a süllyesztőben a második albummal.

Rammstein

Rammstein
Egy ember ég
Rammstein
Hússzag terjed a levegőben
Rammstein
Egy gyerek meghal
Rammstein
Süt a Nap
Rammstein
Vér ömlik az aszfalton
Anyák üvöltenek
Süt a Nap
Egy tömegsír
Nincs menekvés
Egy madár sem énekel többé
Süt a Nap
Rammstein

Genesis P. Orridge

Genesis P. Orridge a Throbbing Gristle nevű zenekarban és a COUM Transmissions nevű kísérleti művészi társaságban kezdte ténykedését. A sajtó 1976-ban foglalkozott a COUM-mal először, ugyanis a londoni Kortárs Művészetek Intézetében bemutatott Prostitúció című kiállításuk - melyen az egyik tag pornográf képeit mutatták be - óriási vihart kavart, még az angol parlamentben is foglalkoztak az üggyel, és ennek hatására soha többé nem állíthattak ki Angliában. A Throbbing Gristlenek és lemezkiadójuknak, az Industrialnak jelentős szerepe volt a zenei iparág átformálásában; állításuk szerint ők készítették az első zenei videoklipet is. 1981-ben adták utolsó koncertjüket, mivel úgy vélték, hogy küldetésüket teljesítették, tehát mindarról informálták a közönséget, amiről úgy gondolták, a hatóságok nem fordítottak kellő figyelmet.
Orridge Psychic Television néven alapított zenekart, melyről kiderült, hogy az Aleister Crowley írásai által befolyásolt Temple Of Psychic Youth nevű okkult társaság alibi zenekara. Genesis P. Orridge még ma is aktívan dolgozik, többek között a Download albumain vendégszerepel, és esszéket ír. Egy rövidebb írását közöljük most, melynek címe: Oroszlán a ketrecben.

Börtönben élünk, és szomjúzzuk a szabadságot. A szabadságot a mozgás összes fajtájából. Menekülni a létezésből egy olyan világban, melynek középpontjában a kétségbeesés és az önkorlátozás áll. Az élet tánca a halál tánca. A test a saját börtönében van. Az idő és a halandóság a korlátja. Térj ki és menekülj. Mindenfajta felruházott hatalmú lustán és csökevényesedve akar minket. Minden új perc hozzájárul mind a potenciális fizikai,

mind a potenciális szellemi korlátozásához, már nem tartozunk felelősséggel senkinek bármely fennálló síkon. Az ember kiesése a kegyből egyben kizáródása a belső biztonságból. A kudarca a lemondásban keresendő, ahogy az áramlásban a dolgokat felismerve az egyedi ösztön természetes tisztessége helyett elfogadja a szigorú uralom hazugságai által kikötött határokat. A zene képes kifejezni ezt az áramlást, szabadon a ritmus és a hang egy áramlásában. A zene extázis, rejtély és erő megosztva azok között, akik látják, hogy nincs elkülönülve a magán- és nyilvános életük magatartása a mindennapi életben. A motiváció az evésre, a zenére és a szeretkezésre ugyanaz lesz. Egyszerûen megtalálni magadat és önmagaddá válni bûn, verseny és játékok nélkül. Arra vagyunk kiképezve, hogy sose AKARJUNK gondolkozni. Függetlenítsd magad a függőségektől. A függőségek irányítanak. Az irányítás stabilitás. A stabilitás biztonság azoknak, akiknek ráruházott érdekeik vannak az irányításban. Szabaduljunk ki az irányítás alól. Ami eltörli a körforgást az egy szellemi zökkenő. A zene egy varázslat, egy vallási jelenség, ahogyan rövid körfogások formálják át az emberi válaszokat. A perc amikor elfelejtjük önmagunkat és véget vetünk a börtöntáncnak, belépünk a küzdelem, a vidámság és a tisztaság világába. Egy tragikus de varázslatos világ, ahol lehetséges a végzet elfogadása és ezáltal tagadni a halált. Tapasztalat dogma nélkül, kín szégyen vagy ámítás nélkül. Egy antikultusz erkölcsisége. Okkult kultúra. A rituális együttese már a sajátja, nyilvánosan de láthatatlanul lett végrehajtva. Tiszta lelkek lemeztelenítve, láthatóvá válik már vérző, reménykedő szomorúság. A fiatalság rítusa. Az alkímiai emberi örökségünk, tokba zárva mint egy feketébe öltöztetett holttest. Élni az valamilyen létezés, vagy küzdelem a hazug irányítások ellen és harc az egyéni sorsért, vágyakért és kifejezésért. Franz Kafka azt írta: "Nem reménykedek a győzelemben. Már nem élvezem a harcot a harc kedvéért, mint régebben, mert ez minden, amit tehetek. A küzdelem valóban megtölt engem örömmel, amely több, mint amennyit én igazán élvezek, több, mint amennyit adni tudok, és talán nekem kellene befejeznem összeroskadva, de nem a harctól, hanem az örömtől."

MONTY CANTSIN

'zine riport

Egy alternatív fesztivál keretein belül került megrendezésre a " Neoista?! zajpiknik és Monty Cantsin? kiképzőtábor " 1997 júliusában a Debrecen melletti Vekeri Tavi Ifjúsági Táborban. A rendezvényt a III. Világnézet is felkereste. Az alábbi riportot a neoista mozgalomból ismert és Monty Cantsinként közismert Kántor Istvánnal készítettük.

Mi a kapcsolat a Monty Cantsin zenekar és a neoizmus, mint kommunikációs hálózat között?

A Monty Cantsin és a neoizmus egy dolgot takar, ugyanazt a hálózatot, ugyanazt a kommunikációs szisztémát jelenti. A neoizmusnak egyetlenegy lényege van, hogy mindent a neoizmus nevében kell csinálni, és a Monty Cantsin nevében. Tehát az egyetlen szabály, már ha szabályról lehet beszélni, mert olyan nincs végeredményben a neoizmusban, az, hogy csinálj mindent a neoizmus nevében, és legyél Monty Cantsin. Így a kettő szorosan összekapcsolódik. A neoizmus kezdetén egy

másfajta hálózatban működött, a mail-arton (levélművészeten) keresztül terjedt. Később lakásfesztiválok útján, és ma az elektronikus hálózatokon tartja a kapcsolatot különböző neoista intézményekkel. Neoista konzulátusok és különböző neoista szervezetek vannak elszórva a világ minden részén, és ezek kapcsolatban vannak. Egy ilyen esemény, mint ez, reprezentálja a neoista hálózatot. Itt vagyunk most az USA-ból, Kanadából, Európa különböző részeiből és Magyarországról. A neoizmus különböző mozgalmi elemek, intézményszerű csoportokon keresztül működik, az egyik pl. a zene. Különböző neoista zenekarok léteznek, mint pl. a Phycus együttes. Mi nem szeretjük ezt a zenekar kifejezést, még a zenét se, hiszen valójában megtagadjuk a zenét, és a zene megtagadásán keresztül fejezzük ki zenével ezeket az üzeneteket. Tehát nem úgynevezett zenélésől van szó a szó szoros értelmében, hanem egy neoista önkifejezésről, ami ma a zajkeltésben nyilvánul meg leginkább.

Tehát bárki lehet Monty Cantsin? Ez egy összefoglaló név?

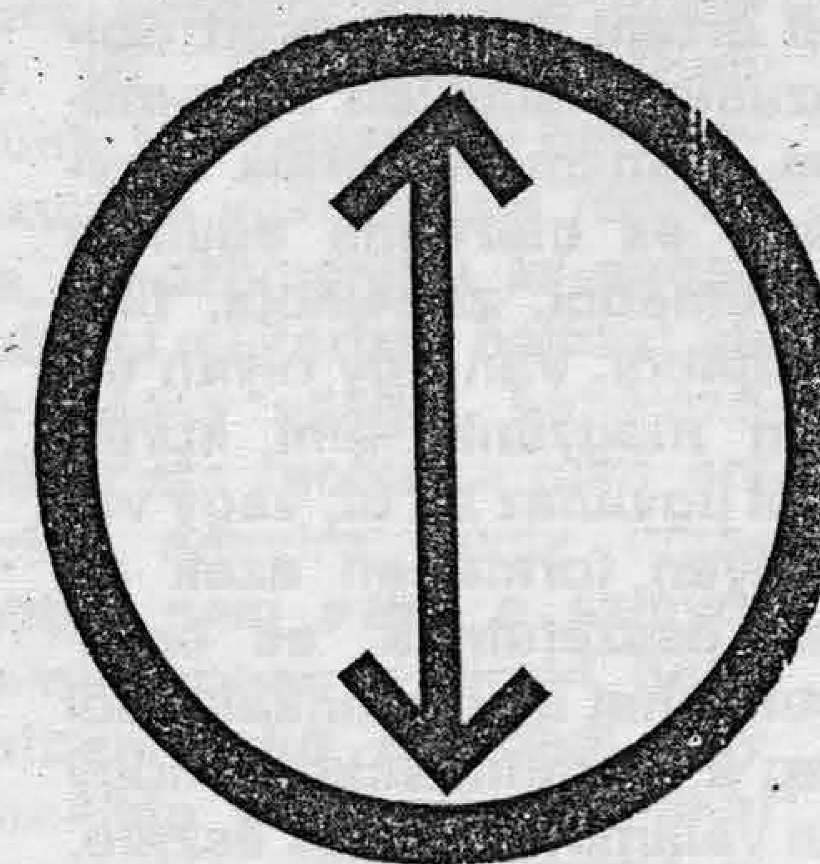
Mindenki lehet Monty Cantsin, bármilyen faji, szexuális, vallási, politikai különbségek nélkül. Akármilyen különbség ebbe belefér. A neoizmus felhasznál minden filozófiát, vallási, tudományos értekezést vagy gondolatot, és magába szív mindent, és ebből mindent átalakít. Ezt végeredményben kiokádja, ezt a rengeteg információt ami felhalmozódik vagy felhalmozódott az utóbbi évszázadban vagy évezredben, és pontosan most, amikor itt vagyunk az évezred végén, és eljutottunk ahhoz a ponthoz hogy minden újra fog kezdődni, hiszen jönnek a nullák. Ezt fokozottan érezzük, hogy ez az információhalmozódás megtörtént, és a történelemből mostmár ki tudjuk számítani, hogy milyen lesz a jövő, és tudjuk, hogy a nullákban minden elölről fog kezdődni. Itt vagyunk ebben az óriási adathalmazban ami az utóbbi ezer évet jelentette, és ebből ki tudjuk számítani a jövőt, és tudjuk pontosan, hogy mi fog történni az elkövetkezendő ezer évben. De biztosra vehető, hogy egy új halmozódás fog létrejönni, mert mi nem lineáris időbeosztással dolgozunk, hanem azt mondjuk, hogy mindig hat óra van, tehát vertikális időrendszer létezik, nem a haladás lineárisan, hanem tágulás vertikálisan. S ebben nincsenek olyan periódusok, mint ahogy azt megszoktuk a történelemben, hanem minden egymásra rakódik, felhalmozódik, akkumlálódik, és mind együtt létezik ugyanabban az időben, hat órakor.

Ezt mutatja a neoista időóra is.

Igen. Két irányban, vertikális úton, végeredményben ugyanaz; felfelé vagy lefelé - mindegy. Ez ahhoz is hozzátartozik, hogy az egyetlen út, ami járható, az a vertikális út, tehát kifelé az univerzum felé.

David Zack, aki a neoista mozgalom egyik jelentős alakja volt, az ő invitálására lettél a Monty Cantsin frontembere, és 1976-ban emigráltál.

David Zack 1976-ban eljött Magyarországra, addig őt nem ismertem. Most halt meg két évvel ezelőtt Texasban. Ő mikor eljött ide, akkor már dolgozott ezen a Monty Cantsin open-popstar projektumon, aminek az volt a lényege, hogy elterjeszteni a

Neoista időóra

6 óra alvás, pihenés
6 óra munka, alkotás
6 óra sport
6 óra szórakozás
24 óra

Monty Cantsin nevet, és valahogy megoldani azt, hogy mindenki a Monty Cantsin nevében csináljon különböző dolgokat. Tehát nincs két egyforma Monty Cantsin, hanem minden Monty Cantsin mást csinál, másképp néz ki, másképpen gondolkozik, de mind a Monty Cantsin nevében. Hogyha ezt megoldjuk, mindenkinek ugyanazt a nevet adjuk, különböző egyéneknek, akkor nem lehet különbséget tenni az emberek között, hiszen az embereket a nevük vagy a számuk különbözteti meg. És hogyha nincs megkülönböztetésre lehetőség, akkor ez valamilyen szabadságot jelent, valamint azt jelenti, hogy mindenki mindenkiért felelős. Mindenki, amit ő csinál, azért én is felelős vagyok, hiszen ugyanaz a nevünk, és ugyanabban a néven dolgozunk. Tehát egy olyan kommunikáció jön létre, ami teljesen szabad, és amiben mindenki szabadon dolgozhat és élhet. Ez volt az induláskor a Monty Cantsin elképzelés, és ezt David Zack próbálta elindítani, és amikor mi találkoztunk, akkor engem választott ki, úgy érezte, alkalmasnak talál ennek a projektumnak a beindítására. Egy pár hónapra rá elmentem Magyarországról, és vele kezdtem el dolgozni Nyugat-Amerikában.

Hogy alakult ki a Monty Cantsin név, és mit jelent?

Ezt David Zack találta ki. A Monty 'nem bûnöst', 'nem tud bûnözni' jelent, de ez nem fontos. Összeszedte különbözõ barátok nevét, és elkezdte gyorsan mondani. Mintha betáplálnánk rengeteg nevet egy computerbe, és utána egyet ebbõl kihozott, így jött ki a Monty Cantsin név.

A zenekar mennyire politikai beállítottságú?

Zenekart mondtál, itt nagyon sok zenekarról van szó, vagy olyan együttesrõl, csoportról, ami a zenén keresztül fejezi ki magát. Majdnem minden neoista, aki ebben a mozgalomban eddig részt vett, vagy most részt vesz, vagy részt fog venni, a zenét használja, mint kifejezõ eszközt. Nincs olyan, hogy 'a zenekar', van többféle zenekar. A jelenlegi idõben mi amivel foglalkozunk, és az összes ilyen neoista együttes ezzel van elfoglalva, a zajmûvészettel való foglalkozás. Ez a legfontosabb a számunkra. Olyan anyaggal dolgozunk ami nem feltétlen követi a rockzene vagy az akadémikus elektronikus zenei stílusok technikáját, hanem megpróbálunk valamilyen új hangzást, új hangszereket létrehozni, egyrészt elektronikusan, másrészt pedig különbözõ olyan anyagok felhasználásával, amiket mi tudunk mintázni, tehát samplerekkel dolgozunk, hangmintákkal, és olyan hangépítõ eszközökkel, mint a computer, de ezen kívül analóg módon is hozunk létre hangokat, vagy olyan zajt, amit hulladékvassal lehet létrehozni. Végeredményben mindegy hogy mi a zajkeltõ eszköz, a jelenlegi idõszakban minket a zaj érdekel a legjobban. A Monty Cantsinen belül nagyon sok zenekar van (Phycus; tENTATIVELY, a cONVENIENCE).Van több együttes vagy együtt dolgozó ember Torontóban, Montrealban, New Yorkban, itt van Angela Idealism aki szintén foglalkozik ezzel a zenével.

Milyen kapcsolatban álltok a szlovén Laibach zenekarral?

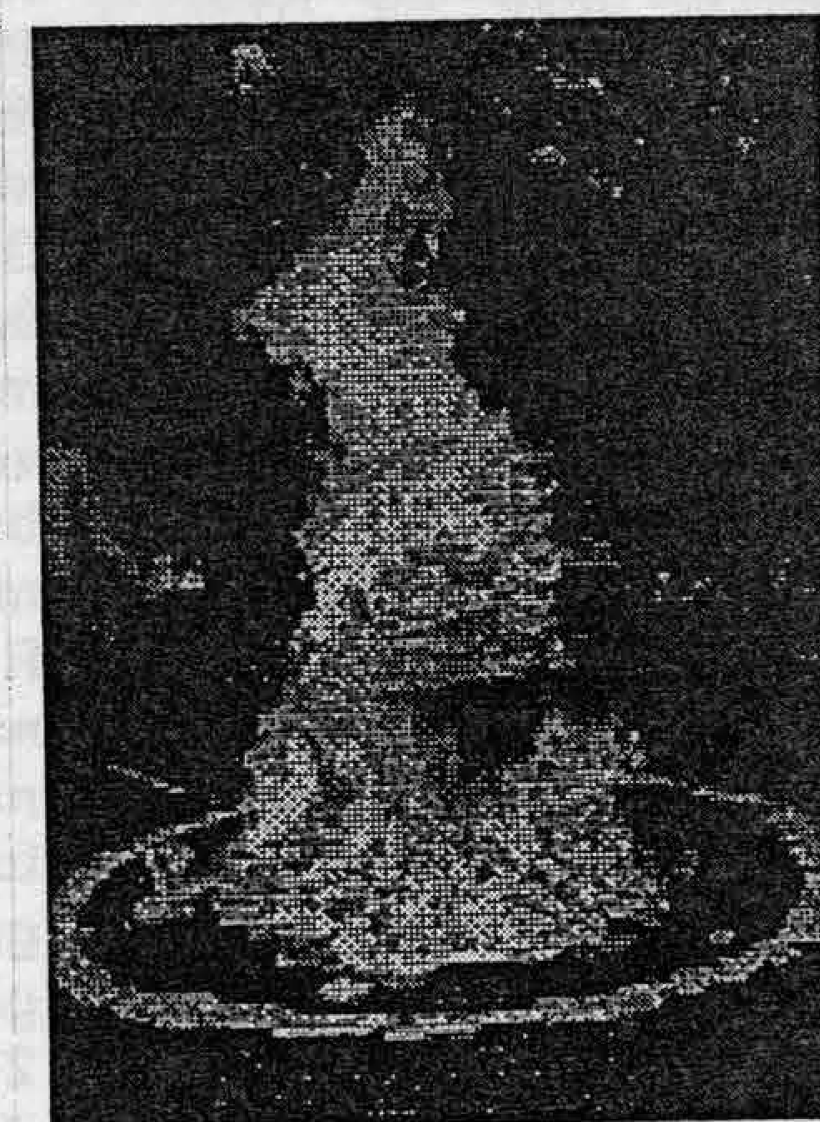
A Laibachkal már régóta kapcsolatban állok. A legutóbb kint voltak Torontóban, ahol találkoztam velük. Ezt a kapcsolatban állást nem úgy kell érteni, hogy együtt dolgozunk valamilyen úton-módon, hanem ismerjük egymást, és merítünk egymás szellemébõl, zenéjébõl, filozófiájából. Van egy olyan út, amin megyünk, ami körülbelül ugyanaz az út, vagy valamilyen formában ezek az utak összefutnak, és érezhetni lehet az õ munkájukból meg a mi munkánkból, hogy van valamilyen közös eszme. De nem egy direkt együttdolgozásról van szó.

Magyarország valószínûleg a NATO tagja lesz. Van -e értelme az ilyen katonai tömböknek?

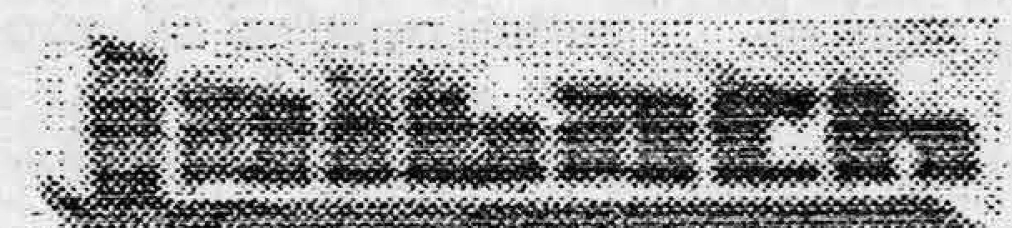
Ez engem abszult nem érdekel, az egész NATO és hogy erre Magyarország mit válaszol ,vagy hogy hova akar eljutni ezen keresztül. Ez teljesen kívül van az érdeklõdési körömön. Az egész középeurópai politikai helyzet megszûnt számomra akkor, amikor én innen elmentem, és megszakítottam minden kapcsolatot végeredményben azon kívül, hogy bizonyos mértékig tartottam a barátokon, családokon keresztül. De közvetlenül ez engem nem érint. Ezért nagyon nehéz erre válaszolnom, mert nem foglalkozom vele, mert más helyzetben élek, és más szituációkon keresztül fejezem ki magamat, és a NATO túlságosan messze áll tõlem. Olyan emberek, mint pl. a Laibach tagjai, könnyebben tudnak értekezni talán, hiszen ezzel õk egész közelrõl vannak érintve. Mi Észak-Amerikában élünk, bár ugyanúgy beletartozunk a világ másik részeibe, de számunkra az egész katonai militarista hálózat és az egész világot behálózó militarista technika nem érdekel annyira, vagy legalábbis nem azon a színvonalon, abban a direkt helyzetben, mint mondjuk egy pacifista vagy más politikai csoportot, amelyik hozzá akar szólni a politikához. A mi politikánk a neoista politika, amibe ugyan minden beletartozik, tehát így az európai, közép-európai politika is, de ezt teljesen átdolgozzuk és átalakítjuk a mi filozófiánkra, és nincs szó egy közvetlen politikai álláspontról.

Mik a terveitek, lesz-e zenei anyag megjelentetése a közeljövõben?

Zenei anyagunk állandóan van, most jelent meg a Phycus együttesnek az új CD-je, kiadtunk egy válogatást, elég sok összeeskövõvel, résztvevõvel. Az én CD-m most jön ki, aminek az a címe, hogy Zajbiblia. A CD-ben van egy könyv. Ezen a CD-n sok zaj és technoritmus van, és olyan elemek, amiket már régóta használok a zenémben, mégis egy kicsit átfordulás a klasszikus stílusú zenéhez, sok hegedû, brácsa és kontrabass hangzások keverednek zajjal és az én hangommal.

könyvmáglya

JUGOSZLÁVIÁBAN

1980-1990

„A Kommunista Szövetség egyik tagja vagyok. El szeretném azt mondani, szégyellem, hogy semmit sem tettek ezzel a Laibachkal. Ilyen nacionalista gondolatokat ettől a német nevű együttestől meg kell akadályozni. Meg kell tisztítani az országunkat. Nekünk, kommunistáknak kellene megálljt mondani az ilyen túlzásokra."

(levél 1983-ban, Jugoszláviában)

1980-jún. 1. A Laibach hivatalos alapítása Trbovljében, ami egy ipari város a Szlovén Szövetségi Köztársaságban, Jugoszláviában. Szeptemberben a rendőrség és a városi hivatalok betiltották az első Laibach koncertet és kiállítást a Delavski Domban (Munkás Kultúrcentrum), mivelhogy nem volt megfelelő a szimbólumok használata.

1981-A kötelező katonaszolgálatok alatt a Laibach tagok szét voltak szórva Jugoszláviában. Még így is a Laibach kiállítása festményekből, grafikákból, újságcikkekből meg volt tartva a Diákok Kulturális Centrumában, Belgrádban, június 14-én.

1982-A Laibach három fővárosban mutatkozott be. Ljubljana január 12, Zágráb április 2, Belgrád április 28. Majd három ljubljanai koncert következett, beleértve a Novi Rock-it is, melyet élőben közvetített a rádió. A Laibach énekese és szónoka ekkor Tomaz Hostnik, aki örökre elhagyta a csapatot a zágrábi koncert után, december 11-én. A zágrábi rendőrség valamint a katonaság nyomoztak az után, hogy a Laibach nyilvánosan használ katonai dolgokat a showban.

1983-A Laibachkunst "Regime Trans-Avant-Garde" c. kiállítását a zágrábi Média Galériában bezárják, mert úgy gondolják, hogy a festmények problémásak. A következő kiállítás Ljubljanában, április 6-án nyílik meg, melynek címe: "Monumental Retro-Avant-Garde", valamint egy filmet is bemutatnak, "Az elnyomás dokumentumai"-t. Ezután közös jugoszláviai koncertek az angol Last Few Days-szel és a 23 Skidooval. Április 23-án Zágrábban a rendőrség és a szervezők hajnali 5-kor leállítják az egész éjszaka tartó koncertet, mivelhogy nem megfelelő a Laibach szimbólum használata. Május 31-én a Laibach szerződést köt az állami lemeztársasággal, az első lemez címe: "Nebo Zari" (Az ég ragyog). A szerződést minden indoklás nélkül hamarosan felbontják. Június 23-án a Laibachkal interjút készít Jure Pengov, aki a TV egyik politikai műsoránál dolgozott. A riport nagy visszhangot váltott ki Jugoszláviában, amit nagyméretű nyilvános vita követett a Laibach tünetről. Részlet a riportból:

K:-A munkásság támogatta magukat, amikor a rendőrség betiltotta az Önök tevékenységét?

V:-1980-ban, Trbovljében az akciónk a biztonság tesztje volt. A munkásság pozitív tudatossága tartott minket ellenőrzése alatt. Ez az akció volt az első sikerünk a betiltásunk óta. A munkásság a rendőrséggel együtt cselekedett, bebizonyítva a magasszintű pozitív tudatosságát.

K:-Nem félnek, hogy valaki összeveri magukat?

V:-A művészet egy nagy hivatás, és fanatizmust követel.

K:-Önök istenítik a totalitarizmust, az államot, a nácizmust, a hierarhiát. Kardell azt mondta: sem az állam, sem a párt nem képes boldogságot adni egy embernek; azt saját magának kell felépítenie. Mi a véleményük erről a szellemes gondolatról?

V:-Sem az állam, sem a párt, sem az Isten vagy a Sátán. A boldogság hazudik az egyén azonosságának teljes tagadásában és az egyéni izlés és hit megfontolt visszautasításban, a személyiségek visszaszorításában és az áldozatában, azonosításában egy nagyobb rendszerrel, a tömeggel, a közösséggel és az ideológiával.

K:-Felhasználják a televíziót a kihívásukra. Lehet, hogy valaki szét fogja morzsolni ezeket az iszonyú eszméket.

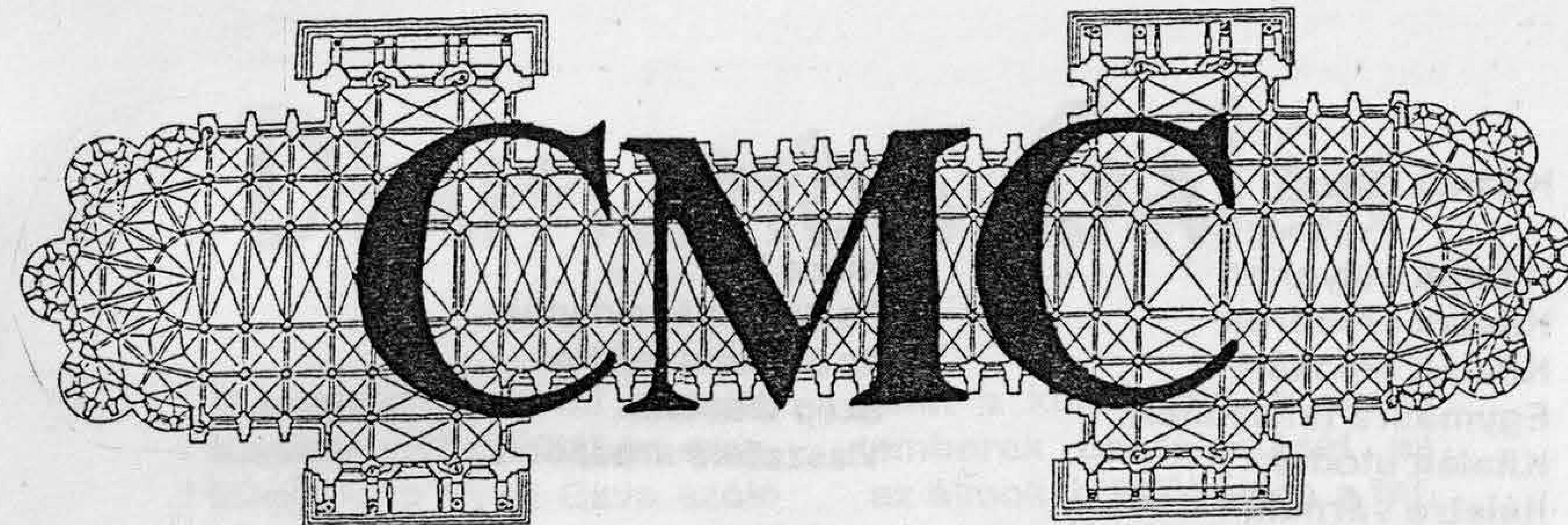
1984- Májusban a Laibach kiállítja a "Megszállt Európa Turné" dokumentumait Ljubljanában. Az egyetlen hivatalos koncert Jugoszláviában Belgrádban, június 6-án volt "Was Ist Kunst" címmel. December 21-én névtelen koncert egy ljubljanai árvaházban, címe: "Tomaz Hostnikra emlékezve".

1985-A Laibach részt vesz az "Új tendenciák a művészetben -'80" című ljubljanai kiállításon februárban, majd áprilisban koncertezik Zágrábban. Még ebben a hónapban a Ljubljanai SKUC/ R.o.p.o.t. kiadó megjelenteti

az első Laibach lemezt, melynek borítóján nem olvasható a zenekar neve. Júliusban megalapítják a Neue Slowenische Kunst nevû mûvészeti kollektívát. Szeptember 18-án nyílt kerekasztal tárgyalás a Laibachról. December 8-án eltörlik zágrábi "Das Ist Kunst" koncertüket, mert cenzúrázzák annak programját.Másnap ugyanazt a koncertet előadják Belgrádban, bár a Laibach poszterei be vannak tiltva.
1986-Február 6-án Ljubljanában a Cankar Kultúrcentrum megnyitóján az NSK bemutatja a "Krst Pod Triglavom" címû darabot. Goricához közel, Humban adja a Laibach első hivatalos koncertjét Szlovéniában '83 óta, a koncert címe: "Véres föld - Termékeny Talaj". Májusban a Szlovén Szocialista Ifjak Szövetsége az Arany Madár díjat adományozza a Laibachnak.
1987-"Véres föld - Termékeny Talaj" turné, fellépnek Zágrábban, Belgrádban, Mariborban és Celjében. "Egy toll madarai" koncert Ljubljanában, ami az első koncert itt '83 óta. A munka napján adják ki a "Slovenska Akropola" címû lemezt. Szeptemberben Michael Clark és Társulata fel akar lépni a Laibachkal készített "A pokolban nincs menedék a tûz elől" táncdarabbal egy nemzetközi fesztiválon Belgrádban, amit együtt adtak elő Európában és az Egyesült Államokban, de a fesztivál szervezői ezt megakadályozzák. Novemberben az állami lemezcég -mely egyszer már felbontotta a szerződést velük- kiadja az "Opus Dei"-t Jugoszláviában. Decemberben újabb koncert Ljubljanában: "Life Is Life".
1988- Szeptember 16-án a Laibach részt vesz az NSK látványos bemutatóján, a "Csillagvizsgáló vörös pilótá"-n, Ljubljanában.
1989-mácius 30: megkezdődik a "Sympathy For The Devil" turné; fellépések Ljubljanában, Szarajevóban, Zágrábban, Rijekában, Splitben, Belgrádban és Mariborban.
1990-"Ipari városok turné" zajlik tizennégy jugoszláviai városban. December 26-án a "Laibach tíz éve-a szlovén függetlenség tíz éve" koncerten a Laibach összefoglalja az első évtizedét, Trbovljében véget ér tíz éves betiltásuk.
Ugyanezen a napon a szlovén parlament kikiáltja Szlovénia függetlenségét.

1980 és 1990 között a Laibach 65-ször jelent meg Jugoszláviában, ez 50 koncertet és 15 kiállítást foglalt magába. Az első koncert a Laibach szülővárosában, Trbovljében volt megtartva, csakúgy, mint az utolsó.

A Cro Magnoni Cola a '90-es évek elejének egyik igen vitatott zenekara volt. Talán sokan nem értették meg őket és a mondanivalójukat, pedig ráérezve a CMC hangzásvilágára a zene és a szövegek (gyakran Visnyai Ilona és Csányi Attila alkotásai) igen jelentős képet alkotnak. A gyökerekhez visszanyúlva próbáltak megmutatni valamit, a XX. századot a középkor értékeivel hasonlítva össze. Az ezredforduló felé haladva egyre több élmény mutatkozik meg a régmúlt idők pozitív és negatív kríziseiből, melyeket a CMC megpróbált összeütköztetni egymással. A valóság egy borúlátó haladásellenesség, ami sokkolja a tömeget. Kiút: visszanyúlni a középkorba. Kegyetlen túlélési stratégia, ezt érzékelteti a koncerteken a zene és diavetítést felváltó videó összhangja. Sötét szövegvilág, sötét képek; egy igen komoly és monoton ipari zene. Saját magukról ezt vallották:
"A CMC tudatos felkavarása az európai ezredvég állóvizének. A CMC megakadályoztathatatlanul kihasználja a reklámok audiovizuális közhelyeit. A hagyományos formákat új tartalommal töltve fel a CMC a célkeresztet a hallgatóságon tartja, amely gyakran maga fekszik a manipuláció oltárán. A történelem régebbi korszakainak szépségei és szörnyûségei valamint az európai történelem alternatívái és abszurditásai lobbannak fel a CMC tükrében. A CMC az a tükör, melyben Grünewald festményeinek a szerkezete a XX. század népirtásának pokoli óramûvével rímel."
1991 végére a zenekar a feledés homályában eltûnt. 1991-ben jelent meg egyetlen CD-jük a Weast gondozásában, amin bónuszként a korábbi kazetta B oldala is helyet kapott; a koncertek hangulatát egy videókazettán örökítették meg.

Diszkográfia
Cro Magnoni Cola MC
Halálmorze CD

Kitalált helyek

Kitalált helyeken
Kitalált emberek
Kitalált célokért
Egymásra fekszenek.
Kitalált utódok
Ítéletre várnak,
Egy óriási kondérban
Egymásra találnak.

Felzabálják egymást
Vacsorára ez van
Kiürült agyakban
Istentelen rend van.
Utolsó vacsora,
Utolsó harcok,
Tükörbe zuhanó
Összetört arcok.
Középkor...
Középkor...
Középkor...

Visszafelé

Nincs kiút...
Csak fényévnyi utak
Az értelem lejtőin
Szép lassan...
Visszafelé araszolva

Nincs kiút...
Csak fényévnyi utak
Körölöttünk a meggyalázott kor
Az elfelejtett idők...
Megcsonkolt szobrai

Nincs kiút...
Csak fényévnyi utak
Tébolyult kőarcok
Mindenütt...

Lassan letisztul a táj és
Visszahúzódik a fájdalom...
Hajnalra megszűnik a város és
Aszfaltcsík feszül a savszínű égre...

Nincs kiút
Csak egyetlen látomás:
A XX. sz. végén a
Fészkek üresek...
Koravén csecsemők
gyülekeznek
Az összeégett fák körül...
Félelem százada

Szétfoszlik a tüdő
Elhülyült agyakon
Átvérzik az idő
Ez a mi világunk
Mi már tudjuk mi van...
Lebénult szívekben
A vér helyén
Higany...

Diamanda Galás

Diamanda Galas 93 augusztusában volt Angliában megtárgyalni a Vena Cava szóló előadását (egy nyolc részből álló tételben).
A Vena Cava egy igazán érzelmeket felzavaró és időnként erőszakos darab amely az elme érzelmi és gondolati (mentális) működésének sok kínos és többnyire érintetlen kérdésével foglalkozik. Ez egy olyan mű, ami az elszigetelődésről szól, egy AIDS es egyén végső magányáról. Az értelem pusztulásával foglalkozik - a hosszú ideig tartó elszigeteltség után. Egy olyan valakinek a hallucinációit és magányosságát mutatja be, aki - mondjuk - egy kórházi szobában fekszik, vagy hosszú ideje egyedül él otthon, és a mű a személyiség drámai változását mutatja be egy ilyen fajta izoláltságban. Úgy ábrázolja az elmét, ahogy az kóborol és halad a gondolkodás gyors változásain keresztül, a próbálkozást ,hogy elkerülje a biztos megőrülést. A személy a számok megszállott sorolásától halad afelé, hogy hallja, mit mondott valaki, amikor meglátogatták őket a kórházban, a közeli emberek beszélgetését és az álmokat. Ettől olyan a felvétel dinamikája - amikor a nagyon halkról a nagyon hangosra változik a szóló részben.

Ez egy érdekes allegória: a mikrofon és az agy. Olyan mint a gondolkodás szkizofréniás téveszméi a "rádióadásról", vagy mint a paranoia, amikor az egyén attól fél, hogy külső erők lehallgatják a legféltettebb gondolatait.

Ebben az esetben olyan, mintha lehetőségünk lenne nagyon személyes információkat hallani, amelyek obszcén módon fel lettek erősítve. Tehát olyan dolgokat hallanak, amelyeket egyébként nem hallanánk meg. De amikor egy AIDS-től leépült személyről beszélünk vagy valaki olyanról, aki ebben a betegségben átéli a végleges depressziót (egy olyan realitásról beszélek, ami a legtöbb embert összezavarja), ez olyan intenzív dolog ,hogy sokan megőrülnének egy ilyen helyzetben.

Hogy kezdesz hozzá egy ilyen feladathoz, mint ez.

ahol együtt van a dolog félelmetes realizmusa és az, hogy az interpretáló szerepében a személyes tapasztalataidat is használnod kell? Felhasználod azt, hogy te magad is voltál ilyen intézetben és azt, hogy az élõ színházi társulattal tartott elõadásaitokkal bejártátok az Államokban az Elmeintézeteket?

Hogyne, van ami a személyes tapasztalatokból fogalmazódik meg, és olyan emberek élményeibõl, akik közel állnak hozzám. Meg láttam is sok mindent. Azt hiszem, a részvét nem hiányzik annyira az emberi lényekbõl, mint ahogy látszik. Sok ember megérti ezeket az érzéseket, megérti a mély depressziót, és nem hiszem, hogy ez a megértés olyan messze lenne, mint ahogy sokan gondolják.

Tudom, sokan nem értékelik a tevékenységedet. Lehet hogy vannak olyan kívülállók, akikbõl hiányzik a belátás, akiknek nehéz megérteni ezeket az élményeket vagy közel kerülni hozzájuk.

Igen ez igaz. Ahogy a HIV-AIDS helyzet alakul Amerikában a Nemzeti Egészségügyi Rendszer felépítésével vagy annak hiányában - rettentõ lesz. A mi egészségügyi rendszerünk szerkezete valójában borzasztó, és az a helyzet, hogy az utcákon, a hajléktalanok fele valószínûleg fertõzött. Ezek az emberek a mentális egészségügyi rendszerbõl is kiesnek, ez a rendszer nem gondoskodik róluk, nincsenek elérhetõ kórházi ágyak, nincs pénz, így ezek az emberek haladnak az õrület felé. És õrülten is cselekszenek. Ha New Yorkban élsz és East Village-ben sétálsz, a tízemeletes blokkházak között egy csomó emberrel találkozhatsz, akik tényleg dilisek, és semmiféle ellátásban nem részesülnek.

A jövõben látsz valami változást? Tudom, hogy szükség szerint a dolgok rosszabbodnak, mielõtt javulnának, de a kérdés, hogy a megdöbbentés milyen fokára kell eljutniuk, mielõtt bármi is történne?

Nem tudom. Az egyetlen dolog, amit tenni tudok, hogy mint magánszemély próbálok támogatni olyan szervezeteket, akik törekszenek megváltoztatni ezt a helyzetet. Egyéb prognózisom nincs a jövõre.

Értesülésem szerint az ACT UP ("Cselekvésre fel") ott volt az AIDS világkonferencián, s azt mondták, hogy három év elteltével már nem olyan a befogásuk, és történnie kell valami másnak, pl. létrehozni a saját platformjukat.

Igaz, ez olyan ,mint egy nagyon furcsa információcsere, mely kifütyülés, meg üvöltés. Nem tudom, mi fog történni a közeljövõben, és nem hiszem, hogy bárki közülünk igazán tudná. Úgy gondolom, foglalnunk kell a próbálkozást a legjobb tudásunk szerint.

Nagyon fegyelmezettnek látszol. Össze tudod gyûjteni és koncentrálni sok energiádat, hogy nagyon összeszedett légy. Hogy tudtad elérni a kontroláltságnak ezt a fokát?

Nem tudom, mindig érdeklõdtem speciális dolgok iránt, s nem érzem, hogy erõfeszítéseket kellene tennem, hogy valamire koncentráljak, mondjuk az AIDS - járvány különféle megnyilvánulásaira. Mielõtt bekerültem a zenei világba, belekeveredtem a kutatásokba, és talán ez az, amiért kellett valamit csinálnom.

Nem értem, a kutatások melyik vonulatába kerültél bele?

Neurokémia, haematológia, immunológia - az utóbbi különösképpen, húsz évvel ezelõtt. Röviden a CD4 számításokról van szó[1]. Mindig kapcsolatban álltam a zenével, de azt hiszem, ez segített nekem, hogy egy másik végére kerüljek, vagy mondhatnánk: a peremére[2].

Mit gondolsz, a neveltetésed hatással van az elõadásmódodra és arra, amirõl írsz?

Ó, igen, azt hiszem. Minden, amit megtapasztalunk, része

lesz az életanyagnak és a teljesítménynek. Az életemet nem tudnám elkülöníteni attól, amit csinálok. Nem tudnám megtenni, de nem is ez az ambícióm.

Az elszigeteltség, ami a zenédben kifejeződik, lehet annak a tények a következménye, hogy apád semmilyen médiát nem engedett be az otthonotokba, amikor formálódóban voltál, és ez a végletes elszigeteltség érzetét okozhatta. Talán ez az, ahol az akaraterődet szerezted és a képességet a belső erőid és energiáid összegyűjtésére és ellenőrzésére.

Igen, ennek van értelme, ez egy nagyon jó kérdés. Azt hiszem, igaz, és a koncentráló képességre is.

Volt szó arról, hogy elindítottad a saját, " Intravénás Haus- Operáció" címképű mozgalmat. Kifejlődött belőle valami?

Állandóan alakul. Van egy csapat ember, akikkel mindenfelé dolgozom, szerte a világban. Ez az én szervezetem, alapvetően ez egy előadó (performance) szervezet, de nemcsak előadásokkal és felvételekkel foglalkozunk, hanem filmmel is. Ha az én szervezetem, a mi szervezetünk önállóan még nem alakult meg, de meg fog.

Többféle együttműködésbe is bekapcsolódsz?

Igen, együttműködöm emberekkel, akik dolgoznak nekem. Ez a kedves együttműködési formám.

A jövőben a filmezéssel is foglalkozol?

Igazán nem tudom, de azt hiszem, lesz belőle valami a következő néhány évben.

Részt vettél olyan filmek forgatásában, mint Derek Jarman " Anglia múltja" , Wes Craven "Kígyó és szivárvány" és Coppola " Drakulá"-ja. Élvezed az ilyen munkát?

Egy meghatározott szinten. Úgy gondolom, érdekesebb, ha te magad ellenőrzöd az egész filmet, mintha csak olyan valaki vagy, aki a hangfelvételt csinálja valaki más filmjében. Sok zeneszerzőt láttam, akik sok időt töltöttek ilyesmivel, de szerintem ez elég átmeneti dicsőség. Nem tudom elképzelni magamról, hogy valaki másnak a látomásait szolgáljam, anélkül, hogy igazán nagynak tartanám. Én nem pazarolnám erre az időmet. Bár ez az én saját önzésem.

Hogy működik nálad a filmzene-szerzés folyamata?

-A film készítőjének feltehetően megvan a maga " Isteni látomása", aztán esélyt kapsz, hogy megtöltsd az elképzeléseit a zenéddel, amit aztán tetszés szerint vágnak és szerkesztenek. Ilyen értelemben ez nagyon el nem ismert dolog lehet. Aztán a " főrendek" egy csoportja ítélkezik róla. Szerintem elég unalmas a nap végére. Ezért én olyan zenémet használhattam fel, amit már korábban megkomponáltam. Eddig teljes filmben nem csináltam zenét. Tehát inkább filmet zenésítenék, mint zenét, mert ez olyan szigorú dolog, mint semmi más. Én már tudok valamit a filmcsinálásról és hadd legyek én az elsők egyike, aki a zeneszerzőnek ezt elmondja.

Szereted tartani a művészi kontroll meghatározott színvonalát.

Ez igaz.

De kételkedsz- e valaha a meggyőződésedben?

Időnként kételkedem abban, hogy képes vagyok- e őszintén a világ többi részével. Azt hiszem, mindenben van egy bizonyos szintű mizantrópia, hogy végül is ezt a kifejezést használjam, de ez normális dolog.

Olyannak látszol, mint aki 24 órát dolgozik egy nap vagy még többet.

Nem, egy szart, de keményebben dolgozom, mint régebben. Sokkal több a tennivaló.

Engedélyezel magadnak valamennyi időt, hogy lazíts, és meddig jutsz el?

Feltétlenül. Filmeket nézek sorozatgyilkosokról, meg ilyenek. Most olvastam egy könyvet. Joseph Weinbaumtól, a " Hagymaföldek" - et, igazán jó volt. Szerintem nagy volt, szeretek ilyen könyveket olvasni. A kedvenc filmem a "Johnnynak pisztolya van", igazán hatásos, sokkoló film.

Diamanda klasszikus képzettségű zenész, operaénekes és zeneszerző, s kérdezősködtem tőle arról az új módszerről, amikor olyan technikát használ, mint a hang " Realtime" elektronikus manipulációja. Három és fél oktávnyi hangterjedelmével ez egy olyan lélekszéditően ki tekert karofóniát eredményez, amihez hasonlót még nem hallottam.

Ez röviden azután kezdett érdekelni, hogy 1978- ban foglalkoztam a hangbővítéssel. Elkezdtem használni a bővítő váltásokat, a visszhangosítást, aztán alkalmazni kezdtem a késleltetést, majd a multirögzítést és a hang sztereo- manipulációját. Minden arra való, hogy egy hangszer hangkészletét megnöveljük, ezért sztorikat mesélhetek arról, hogy az emberi hanggal ez nem olyan egyszerű. Ahogy én használom a hangot, az nagyon film szerű, olyan, mint a festés. És úgy akarom használni, hogy teljesen a kisujjamban legyen. Ez az, amiért olyan keményen dolgozom a " vokális hangszer" fejlesztésén.

Úgy érzed, képes leszel folytatni a hangodnak ezt a kemény kihasználását?

Nem probléma, évről évre jobban megy.

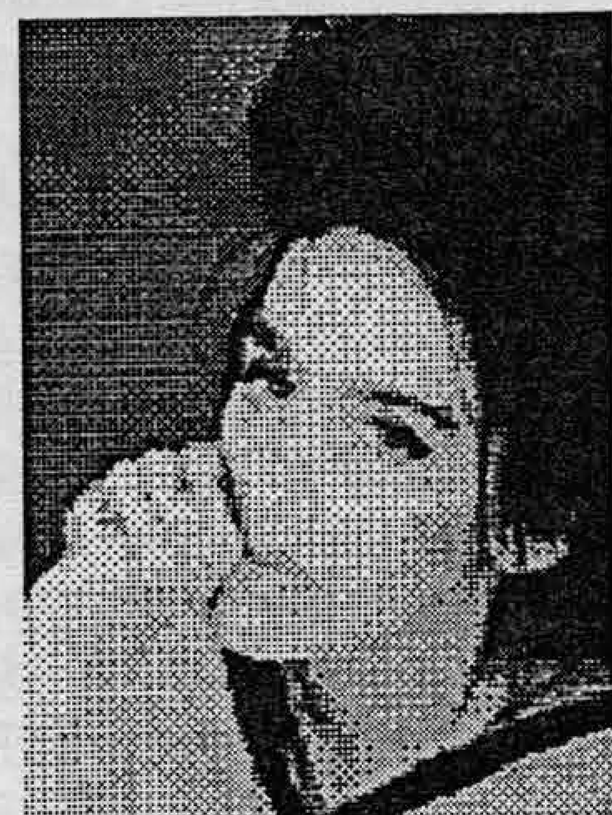
Élvezed a munkát a " Singers" - sel? Ez elfér attól

a Diamandától, akit ismerünk. Visszatértél a blues és gospel- neveltetéshez?
Tökéletesen, én állandóan csinálom ezt, élvezem. Az énekhang és a zongora elkülönül a többitől, és ezt mindig folytatni fogom.
Legközelebb mit szeretnél csinálni?
Valószínüleg egy Caligula-előadást, vagy valami hasonlót. Úgy gondolom, itt az ideje, hogy egy nő játssza el Caligulát. Hosszú ideig férfiak ábrázoltak gonosz nőket, így egy gonosz férfit is alakithat egy nő. Biztos vagyok benne, hogy nem lenne gond egy ilyen interpretációval. Azt hiszem, Olaszországban fogom kezdeni, ahol igazán nem vágynak énrám!
Voltál már Olaszországban a botrányos főcímek óta?
Nem, csak egy nagyon rövid időre, és éppen a múlt héten törölték az egyik előadásomat. Nem tudom, mi folyik ott, úgy látszik elég nagy problémát kreáltak az előadásomból.
Tudom, hogy megtapasztaltad a vallási reakciót régebben Amerikában, amikor egyes rádió adókról kitiltották a zenédet és téged személy szerint sátánistának neveztek. Tudod, ki szította ezt a botrányt? Az egyház?
Fogalmam sincs, ez egy nagyon bonyolult kérdés.

1:Az AIDS jellemzője a CD4 lymphocitéz jellegzetes üledéke a perifériás vérben, amikor az immunrendszer képtelenné válik megbirkózni a fertőzésekkel
2:Az edinburghi " perem" fesztiválra utalva, ami egyidőben volt az interjúval.

DISZKOGRÁFIA

- Schrei X
- The Sporting Life
- Vena Cava
- The Singer
- Plague Mass
- The Masque Of The Red Death
- You Must Be Certain Of The Devil
- Saint Of The Pit.
- The Divine Punishment
- Litanies Of Satan
- Double Barrel Prayer
- Do You Take This Man?

Ipari Állatok

('zine riport)

A kunszentmártoni zenekar szövegvilágában a Ragadós Macskakölykök-féle vonulatot követi, de építkezik egyéb nonkonformista elemekből is. A kéttagú zenekar (koncerteken szimpatizánsok segítik őket) énekesével, 3,141e-vel beszélgettünk.

Mesélj valamit a zenekar megalakulásáról, filozófiátokról és terveitekről!

Találkoztam néhány állattal, akik szintén kiábrándultak a világból. Megpróbáljuk a multinacionális konszernek végtermékeit hozzáidomítani rezignált lelki világunkhoz. Legfőbb álmunk az, hogy egy performance-on egy disznót levágunk, megperzseljük, de eddig még nem engedték meg. Performance csoportunk koncepciója elsősorban a kispolgárok "megbotránkoztatására" szolgál. Másodsorban pedig fel akarjuk hívni az emberek figyelmét az őket körülvevő rosszra, hogyan formálják önnönmagunkat jobbá, s ne hajoljanak meg a hatalom botcsinálta suhintása előtt. Emberek! Vegyétek észre magatokat, mert behatárolnak az álgondolatok, és akkor, csakis akkor nem lesztek mások, mint a filiszterek, akik patronált kutyaként élik le életüket, bár legyen az élettelen való, egy homályba tűnő illúzió. Azért lettünk Ipari Állatok, mert rövidítve: IÁ! Szamaragoljunk!
Foglalkoztok-e politikával a szövegeitekben?
A politika egy mély kút. Bár minden embert foglalkoztat a politika (néha csak tudat

alatt), mi nem akarjuk megvalósítani az ego-politika csúcsait, csupáncsak a magasztos sznobizmus dekorációját akarjuk elérni. Célunk a botrány, az emberek megrökönyödtetése. Kihangsúlyozása a szemétnek, ami mindenkit körülvesz.

Mi a véleményed a mûanyag termékek térhódításáról a mindennapi életben?

Mostmár teljesen mindegy, az apokaliptikus iszony fölöttünk kering, nem kerülhetjük el a végítéletet, a halált, a temetést, az exhumálást.

Van -e ebbõl vészkijárat?

Nincs. A terhes anyák szilikonnal szoptatják gyerekeiket, ezért mutáns mûvészek jönnek világra.

Fontos -e számotokra a környezetvédelem?

Foglalkoztat a kérdés, de mostmár tudom, hogy az emberiség nem kerülheti el a kataszrófát, amely nihilizmusunkból táplálkozik. Azt mondom, hogyha eljön a végítélet, azt a kurva atombombát Kunszentmártonra fogják legelõször ledobni.Imádunk Enola Gay!

Van -e valamilyen személyes élményed a csernobili robbanást követõ eseményekrõl és a mutáns gyerekekrõl?

Szomorú esemény fûz mindehez. Szüleim halálára gondolok, akiket több évvel születésem elõtt veszítettem el.

Összegezd gondolataidat!

Itt van egy fû, itt van egy fa, ott van a Hold, Stihl fûrészre vágyunk, s arra, hogy meneküljünk errõl a kibaszott bolygóról, és egyébként is szíjjátok ki a picsámat!

Tagok:
Juszuf: Stihl fûrész, mindenes
3,141e: szöveg, akciók

Videográfia:
Médiaharc
Testfestészet

Relativitás

Alkotó lét
Alkalmazkodás
Kiben higgyek, ha nem
Szûz Máriában, pedig
Õt is 200 Ft-ért
Szopták le
Pisi-kaki szex
Egy teve hátán

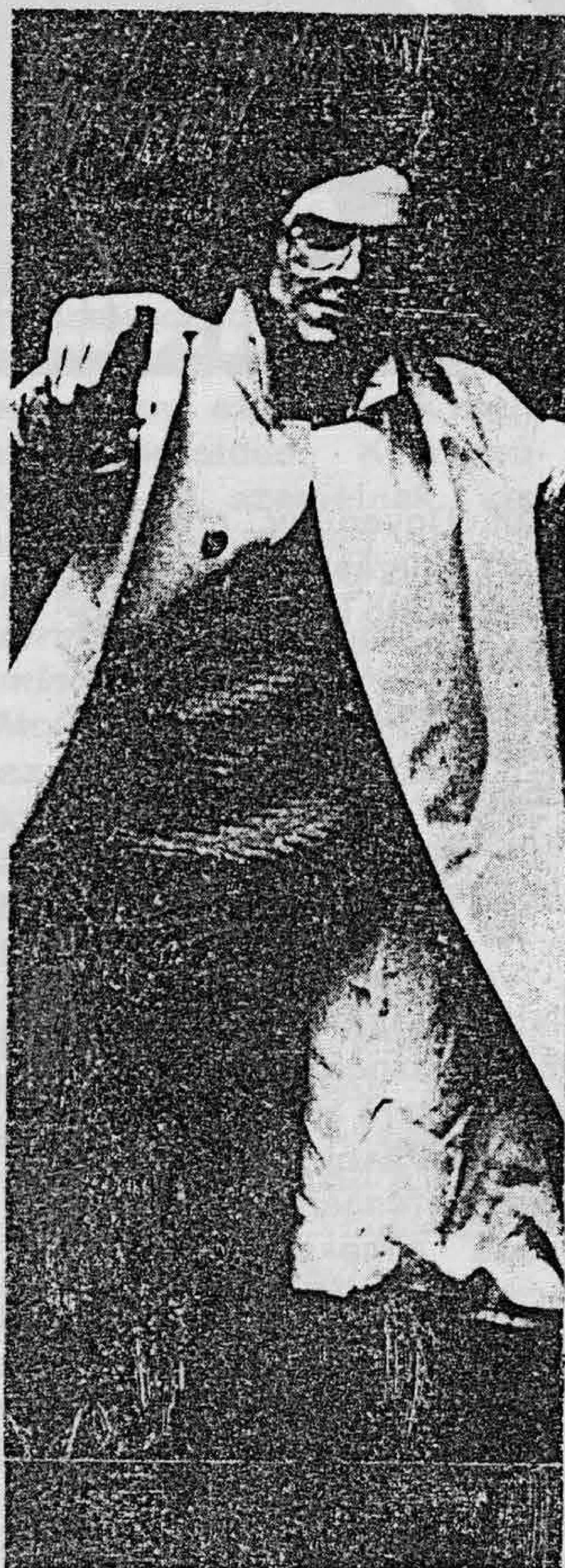
Fekete mûanyagdobozok
röppennek fel ajkaidról,
bár néha-néha
elkámpicsorodott
szánkók hullanak a Földre
a Holdból.

МИХАИЛ ЧЕКАЛИН
Post-pop-Non-pop
mikhail chekalin

Posztromantika a zenében, posztimpresszionizmus a festészetben, posztmodernizmus az irodalomban... Mint ismeretes, ezen mûvészeti folyamatok egyfelõl tagadták a romantikát, az impresszionizmust, a modernizmust, másfelõl viszont használták sajátos kifejezõeszközeiket. Amikor a moszkvai Mikhail Chekalin zeneszerzõ (szül. 1959) a "Post-pop-non-pop" kategóriával illette szerzeményeit, a popzenére, vagyis napjaink népszerû, könnyû esztrádzenéjére gondolt.

Chekalin szvitjében hallhatók a francia "Spise" együttes "kozmikus tangói", Cheslava Nemena lengyel énekes és zeneszerzõ metodikus hangszínei és Klaus Schultz nyugatnémet orgonista elektronikus meditációi. De a hasonlóság csak külsõleges. Míg Chekalin elsõ lemezét, a "Gyors vokalizációt" úgy építette fel, mint a népszerû zenei mûfajok koncertportréi modern, elektronikus stílusban, addig a "Post-pop-non-pop" szvitnél más módszerre vált. Ugyanúgy, ahogy a pop-art mûvészek váratlan, meghökkentõ kollázsai a legegyszerûbb hétköznapi tárgyakból állnak, konzervdobozokból, vagy fotóillusztrációkból, úgy Chekalin is kiindulási anyagként használja a popzene kész modelleit. Az "Erotic Fish Marouni", valamint az "Ecstatic Lullaby" részekben felfedezhetõk Marouani, valamint Jean M. Jarre melódiái; ezek nem utánzások, inkább jószándékú fenséges paródiák stílusos címekkel, melyek akár a festõ, Rene Magritte képeit vagy Paul Eluard költõ verseit is jelölhetnék.

Egyébként a szvit megértéséhez a kulcs már az elsõ számban megvan ("Post-pop"), a második oldal kezdõ száma, a "March Syndrome" ennek változata: dzsesszes hangzás, a computer monotizmusa, torzított emberi hangok, ünnepélyes hegedûimitáció a jellemzõi, melyek külön-külön is jellemzõk a szintetizátorok hétköznapi használatára a diszkókban, az esztrádmûfajban, a mozi-

ban vagy a színházban. A "Torn Page" akár egy rajzfilm kísérőzenéje is lehetne, ha nem lenn már önmagában is ilyen kifejező és hajlékony. Az "Absolut Solo" egy virtuóz hangversenydarab, ahol az improvizáló szólistákat (hegedû, szaxofon, trombita) egyazon személy, Chekalin szólaltatja meg. A lemezfelvételeknél nem használ ún. szekvenciális technikát, s bár a felvételek hangstúdióban zajlanak, élő hangversenyen is kivitelezhetö az előadás. Az "Absolute Solo" igazi heavy metal improvizáció, a "Wonders Of The Paradise" pedig Cheslava Nemena szellemében "hangzik fel", valójában azonban a ritmusképletek bonyolult összefonódásán alapszik. Egyébként Chekalin és Nemena közös vonása a közös szláv múlt létrehozásában, a keleti és nyugati kultúra egységes, szétbonthatatlan egységének magasztalásában van, ami pl. a "Genetic Code"-ban jelenik meg. A szvit nyolcadik része, az "Origin Of Species" történelmünk keleti hangulatát árasztja. Az "After-The-Soũnd" cím önmagáért beszél, és Goethe soraira emlékeztetnek: "A hangok elhalnak, de a harmónia megmarad", azzal a különbséggel, hogy itt nem elhalnak, hanem váratlanul megszakadnak, mintha a szintetizátor-computert kapcsolták volna ki. A "Post-pop-non-pop" szvit betetőzése a "Night Pulsation". Ez hódolat és tisztelgés Klaus Schultz zenész előtt, aki az elektronikus zene modern történetének megalapozója, és széleskörû terjesztője a hangstúdiók kísérleteinek.

Einstürzende Neubauten

Zajcsinálókból mûvészekig

„Hangszereket és nem hangszereket egyaránt felhasználhatunk, s bár valójában nem tudunk zenélni, mégis nekiálltunk és képesek voltunk olyasmit létrehozni, amit senki más azelőtt"

Blixa Bargeld

A nyugat-berlini avantgarde Einstürzende Neubauten zenekar 1980 óta olyan állhatatosan rohamozza a polgári kultúrüzemet, hogy eközben időről időre nemzetközi sikereket ér el.
Lebontandó Új Épületeknek nevezi magát a karizmatikus szellemûző Blixa Bargeld köré szerveződött kvartett, akik első koncertjüket egy diszkóban, a Neue Weltben adták. A zenekar több átalakulás és tagcsere után öttagúvá vált. A 10. éves, jubileumi koncertjüket a Moon diszkóban tartják. A zajlavina, ami a sötét szereplőkből a berlini diszkó színpadán kirobbant, sokkolta a progresszív-rock rajongókat. A koncert rikoltó, hallgathatatlan zajjal kezdődött. Mivel a

"normális" hangszeres zenével nem tudták kifejezni magukat, így különleges hangeszközöket alkalmaztak ócskavasakból, és így a jóléti társadalom eldobható termékeiből egy teljesen új, bizarr műsort kreáltak.
Az Einstürzende Neubauten már nem lép fel diszkókban, csak a jubileumukat ünnepelték itt, ezen a napon. A név volt mindig a program. A harmónia pusztítása képezte a bázisát, az izgalmas zajokat. Ezzel a koncepcióval volt az Einstürzende Neubauten radikális ellendarabja a '80-as évek kezdetén éppen kialakuló és növekvő német újhullámnak. A slágergyártás helyett a Neubauten a berlini házfoglaló mozgalomban is aktívan részt vett, és amit koncertekkel is támogattak.
A zenekar ma lázadozik a színházakban, művészeti kiállításokon, több ízben léptek fel Magyarországon is.

Blixa Bargeld a '80-as évek elején "Geniale Dilettanten" ("Zseniális Dilettánsok") néven egy gyűjtőfogalmat talált ki. Egy évvel később ezzel az elnevezéssel Nyugat-Berlinben ipari zenei fesztivált rendeznek, ahol 12 zenekar lép fel. Ennek a szellemében Wolfgang Müller 1982-ben megírja Geniale Dilettanten című könyvét, amiben többek között Blixa Bargeld és a Malariából ismert Gudrun Gut gondolatait elemzi.